॥ ११ ॥ सर्वसैन्यस्य हंतारं रामं खरः परिश्रांतं मेने अनेनायं प्रहारावसरइतिखरबोधः सूचितः अतएवानुपदं तेन रामधनुषश्छेदः ॥१२॥ १३ ॥ १४ ॥ मुष्टिदेशे ध
नुर्ग्रहणप्रदेशोपरिदेशे ॥ १५ ॥ सखरमर्मणि कवचबंधसंधिषु ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रहतं कवचं पपात ॥ १८ ॥ शरैरर्पितः संक्षतःकृतः ॥ १९ ॥ २० ॥ महर्षिणा अग

तंरथस्थंधनुःपाणिंराक्षसंपर्यवस्थितं॥ ददृशुःसर्वभूतानिपाशहस्तमिवांतकं॥ ११ ॥ हंतारंसर्वसैन्यस्यपौरुषेपर्यवस्थितं ॥ परिश्रां
तंमहासत्वंमेनेरामंखरस्तदा ॥ १२ ॥ तंसिंहमिवविक्रांतंसिंहविक्रांतगामिनं॥ दृष्ट्वानोद्विजतेरामः सिंहःक्षुद्रमृगंयथा ॥ १३॥ ततः
सूर्यनिकाशेनरथेनमहताखरः॥ आससादाथतंरामंपतंगइवपावकं॥ १४॥ ततोस्यसशरंचापंमुष्टिदेशेमहात्मनः ॥ खरश्चिच्छेदरा
मस्यदर्शयन्हस्तलाघवं॥ १५॥ सपुनस्त्वपरान्सप्तशरानादायवर्मणि॥ निजघानरणेक्रुद्धःशक्राशनिसमप्रभान् ॥ १६॥ ततःशर
सहस्रेणराममप्रतिमौजसं॥ अर्दयित्वामहानादंननादसमरेखरः ॥ १७ ॥ ततस्तत्प्रहतंबाणैःखरमुक्तैःसुपर्वभिः ॥ पपातकवचंभू
मौरामस्यादित्यवर्चसं॥ १८॥ सशरैरर्पितःक्रुद्धःसर्वगात्रेषुराघवः॥ रराजसमरेरामोविधूमोग्निरिवज्वलन्॥ १९॥ ततोगंभीरनि
र्ह्रादंरामःशत्रुनिबर्हणः॥ चकारांतायसरिपोःसज्जमन्यन्महद्धनुः ॥ २० ॥ सुमहद्वैष्णवंयत्तदतिसृष्टंमहर्षिणा ॥ वरंतद्धनुरुद्यम्यखरं
समभिधावत॥ २१॥ ततःकनकपुंखैस्तुशरैःसन्नतपर्वभिः॥चिच्छेदरामःसंक्रुद्धःखरस्यसमरेध्वजं ॥ २२ ॥ सदर्शनीयोबहुधावि
च्छिन्नःकांचनोध्वजः ॥ जगामधरणींसूर्योदेवतानामिवाज्ञया ॥ २३ ॥ तंचतुर्भिःखरःक्रुद्धोरामंगात्रेषुमार्गणैः ॥ विव्याधहृ
दिमर्मज्ञोमातंगमिवतोयदैः ॥ २४ ॥ सरामोबहुभिर्बाणैःखरकार्मुकनिःसृतैः ॥ विद्धोरुधिरसिक्तांगोबभूवरुषितोभृशं ॥ २५॥

स्त्येन अतिसृष्टं दत्तं वरं श्रेष्ठं ॥ २१ ॥ २२ ॥ देवतानामाज्ञया सूर्यइवेति कविकल्पितोपमा निकोपमेयं ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥